

- ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν 630
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
- ΧΟ. οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
- ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
ἑστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
- ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
- ΗΜ. ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
- ΟΔ. ἑστῶτες ἐσπάσθητε; ΧΟ. καὶ τὰ γ' ὄμματα 640
μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
- ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κοῦδὲν οἶδε σύμμαχοι.
- ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίνεταί πονηρία; 645
- ἄλλ' οἶδ' ἐπρωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
- ΟΔ. πάλαι μὲν ἦδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
χρησθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἄλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
- ΧΟ. δράσω τὰδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέςθω Κύκλωψ. 655
ἰὼ ἰώ, γενναιότατα
ὠθεῖτε, σπεύδετε.
ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τύφειτ' ὦ, καίειτ' ὦ
τὸν Αἴτνας μηλονόμον. 660

633. κανστόν Scaliger, καὶ τόν libri. 635. ΗΜ.] Canterus, ΧΟ.
libri. μακρότερον] Musgravius, μακρότεροι libri. 638. ΗΜ.] Mus-
gravius, ΟΔ. ταῦτόν — ἐμοί. ΗΜ. libri. ταῦτόν τε Β ταῦτόν C
641. μέστ' ἐστίν] Scaliger, μέτεστιν libri. κόνεος] Musgravius, κόνεως
libri. 659. τύφειτ' ὦ, καίειτ' ὦ] Musgravius, τυφέτω, καίετω libri.